

Medzi farizejmi bol človek menom Nikodém, popredný muž u Židov. On prišiel v noci k Ježišovi a povedal mu: „Rabbi, vieme, že si prišiel od Boha ako učiteľ, lebo nik nemôže robiť také znamenia, aké ty robíš, ak nie je s ním Boh.“

Ježiš mu odpovedal: „Veru, veru, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí zhora, nemôže uzrieť Božie kráľovstvo.“

Nikodém mu vravel: „Ako sa môže človek narodiť, keď je už starý? Azda môže druhý raz vojsť do lona svojej matky a narodiť sa?“

Ježiš odpovedal: „Veru, veru, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva.“

Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je duch.

Nečuduj sa, že som ti povedal: Musíte sa znova narodiť. Vietor veje, kam chce; počuješ jeho šum, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide. Tak je to s každým, kto sa narodil z Ducha.“

Bratia a sestry,

evanjelium sv. Jána je evanjeliom stretnutí. Pán stretáva sv. Jána Krstiteľa, stretáva svojich apoštolov, stretáva Nikodéma, ... atď. Dnešné stretnutie poukazuje na krst. Aj my sme sa narodili z vody, teda krstu a Ducha. Vychádzajúc, z dnešného evanjelia a z misijného ustanovenia nášho Pána: "*Chod'te teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha svätého*". (Mt 28, 19), sv. Cirkev považuje krst za základnú podmienku spásy. Iba tak sa človek narodí z Ducha a vojde do Nebeského kráľovstva. Krstom sa človeku odpúšťa dedičný hriech i všetky osobné hriechy, pokrstený sa stáva Božím dieťaťom, Kristovým spoludedičom, chrámom Ducha Svätého a nič mu nebráni, aby vstúpil do Nebeského kráľovstva. Tak isto pokrstenému človeku nič nebráni, aby si otvoril Katechizmus Katolíckej cirkvi a počnúc stranou 317 si o krste niečo prečítal.

Viackrát som poeticky povedal, že my sme poslední kresťania. Teraz a nateraz, práve teraz, momentálne a aktuálne sme my poslední kresťania žijúci na tejto zemi. Uzatvárame všetky predošlé generácie kresťanov od počiatku. Patríme k vznešenému zástupu mučeníkov a vyznávačov, k predlhej procesii svätých a kajúcnikov, pápežov, biskupov a kňazov, svätých otcov, matiek a svätých detí, a vôbec všetkých zbožných ľudí, ktorí sa snažili o duchovný život. Všetci pred nami žili svoj kresťanský život a iste pred smrťou neľutovali, že ho prežili ako kresťania. Zvládli to. A teraz je rad na nás. Či ponesieme fakľu viery ďalej a odovzdáme ju posledným kresťanom, ktorí sa narodíajú zajtra. Ale teraz sme my, tí poslední. Sme na rade. Aj my sme dôkazom a svedectvom Kristovho zmŕtvychvstania, lebo žijeme svoj kresťanský život so všetkým, čo k nemu patrí. Keď sa obzrieme cez plece dozadu a vidíme nekonečný zástup veriacich počnúc od Krista až k nám posledným, máme byť načo hrdí, že patríme do takého nádherného spoločenstva požehnaných. Sme kozmické bytosti a deti Boha. A naše mená sú zapísané v Nebesiach.